Dosarul nr.4r-84/2026 Prima instanță
Nr/com. 4-25155053-05-4r-13022026 judecătoria *****
judecătorul Oxana Gîscă

D E C I Z I E

14 aprilie 2026 mun.Comrat

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
În componența:
Președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
Judecătorii Hudoba Valeri și Colev Grigori

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, în temeiul art. 471 Cod contravențional, recursul declarat de avocat Grigore Mocanu în interesele lui Ghenciu Victor împotriva hotărârii Judecătoriei ***** din 15 ianuarie 2026, în cauza la contestația declarată de către Ghenciu Victor, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 580812 din 18 octombrie 2025 și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție *****, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional şi sancționat cu amendă în mărime de 24 unităţi convenționale și 6 puncte de penalizare,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

C O N S T A T Ă:

1.În fapt:

La 18 octombrie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție *****, Sandu Andrei, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie saria MAI06 580812, prin care cet. Ghenciu Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Din procesul verbal cu privire la contravenție, rezultă că la 18.10.2025, ora 13:05, în satul Selemet, r-nul *****, str. 31 august, G-122 km 18, cet. Ghenciu Victor conducând mijlocul de transport de model „Ford Tranzit”, cu număr de înmatriculare „*****”, nu a adaptat viteza de circulație condițiilor rutiere și în consecință a tamponat din spate mijlocul de transport de model „*****”, cu număr de înmatriculare „RWR 645” condus de către Garabajiu Ivan, care ulterior a tamponat gardul cet. Leorda Simion, a.n. 1951.

Agentul constatator a stabilit că fiind ignorate pct. 45 și pct. 49 din Regulamentul circulației rutiere a calificat acțiunile lui Ghenciu Victor în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional - încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale

uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri.

Prin decizia agentului constatator din 18 octombrie 2025, partea rezolutivă a procesului-verbal, cet. Ghenciu Victor i s-a aplicat sancțiunea amenzii contravenționale în mărime de 24 unităţi convenţionale și 6 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 580812 și decizia din 18 octombrie 2025, prin care a fost sancționat în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, la 30 octombrie 2025, Ghenciu Victor, a înregistrat contestație la Inspectoratul de poliție ***** (f.d.5-9).

În motivarea contestației și-a manifestat dezacordul cu procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, menționând că agentul constatator nu a ținut cont de circumstanțele cazului, nu a depus efort pentru a analiza situația din toate punctele de vedere, astfel pentru a încadra juridic presupusa fapta contravenţională, ulterior a identifica corect persoana în privința căreia urmează a fi întocmit procesul verbal cu privire la contravenție. Agentul constatator nu a inclus nici o probă bine argumentată sau anexă la procesul verbal de constatare, cum ar fi poze, schița sau proces verbal de cercetare.

În opinia sa, agentul constatator acesta nu a examinat cu diligență şi obiectivitate situaţia expusă în declaraţii şi explicaţiile date de către participanţii la trafic şi nu a identificat martori adiționali prezenți în momentul producerii accidentului. Agentul constatator a fost părtinitor, expunând poziţia asupra accidentului, înaintea investigării acestuia şi a colectării informaţiei necesare, mai mult ca atât, acesta impută încălcarea Regulamentului circulației rutiere.

Ghenciu Victor a invocat faptul că, la sosirea echipajului de poliţie, a declarat că în automobilul pe care îl conduce se află o cameră de bord care era conectată şi în regim de lucru şi care cel mai probabil a înregistrat momentul impactului şi că ar fi bine de ridicat înregistrările prin proces-verbal, apoi cercetate amănunţit şi corespunzător, ca ulterior să le ofere o apreciere justă în raport cu cazul dat. Însă, agentul constatator, din motive necunoscute, a refuzat de a ridica şi analiza proba video de pe registratorul aflat în automobilul Ford Tranzit. A mai indicat că, agentul constatator a ignorat prevederile art. 440 alin. (1) și art. 425 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, a făcut trimitere la art. art. 5, 7, 375, 381, 384, 425, 441-448 din Codul contravențional.

Prin contestația înaintată, Ghenciu Victor a solicitat admiterea contestației, încetarea procesului contravenţional în privinţa lui Ghenciu Victor, în temeiul prevăzut la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 18.10.2025 pentru lipsa elementelor ce constituie contravenţie.

La 04 noiembrie 2025, Inspectoratul de poliție ***** a remis în adresa instanței contestația depusă de Ghenciu Victor.

2.Poziția instanței de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei ** din 15 ianuarie 2026***, s-a respins contestația depusă de Ghenciu Victor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 580812 din 18 octombrie 2025 și a deciziei emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție *****, Sandu Andrei, prin care Ghenciu Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional şi sancţionat cu amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale și 6 puncte de penalizare – ca neîntemeiată.(f.d. 56-63)

3.Solicitarea recurentului.

În dezacord cu hotărârea emisă, la data de 29 ianuarie 2026, avocatul Grigore Mocanu în interesele lui Ghenciu Victor a depus recurs împotriva hotărârii judecătoriei ** din 15 ianuarie 2026***, în care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 15.01.2026 și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie dispusă:

- încetarea procesului contravențional în privința lui Ghenciu Victor, în temeiul prevăzut la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul Contravențional.
- anularea procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. 4003327643016114 din data de 18.10.2025 pentru lipsa elementelor ce constituie contravenția. (f.d. 71-74)

Motive ale cererii de recurs, pe care prima instanță nu le-a examinat, ulterior în cerere, vor fi desfășurate și explicate în detaliu:

-în procesul verbal nu este menționată descrierea faptei și ce prevede art. 242 alin (2) CC,

-contravenientului nu i-a fost oferit dreptul de a avea un avocat la întocmirea PV cu privire la contravenție și a Deciziei de sancționare,

-nu i-a fost adusă la cunoștință Decizia de sancționare,

-nu i-a fost adus la cunoștință în baza la ce circumstanțe se emite Decizia de sancționare;

- Nu a fost oferit timp pentru examinarea dosarului;
- Agentul constatator a profitat de faptul că persoana se afla într-o stare de stres și a impus-o să semneze procesul-verbal;
- Nu a indicat la pct. 11 din procesul-verbal, anexele și materialul probatoriu pe care se bazează PV cu privire la contravenție;
- în schița incidentului rutier a fost indicat intenționat greșit prezența unui indicator rutier;
- Nu a analizat în ansamblu toate probele care urmau a fi analizate;
- Nu au fost analizate circumstanțele de fapt și de drept invocate în contestație;

- Nu a dat nici o apreciere probei prezentate de apărare, mai exact secvenței video;

Menționează faptul că instanța de fond nu a intrat în esența problemei care a stat la baza acelei contestații, nu a analizat probele aduse de către apărător în susținerea contestației și nici nu a redat o motivare amplă la cele constatate de fapt, invocând doar că: în opinia instanței, contestația depusă de Ghenciu Victor reprezintă doar o metodă de apărare, or obiecțiile acestuia sunt declarative fără suport probatoriu, fapt care oferă credibilitate constatărilor agentului constatator cu privire la caz.

Reține că acel suport probatoriu, mai exact principala dovadă clară din prima sursă în asemenea cazuri pe care prima instanță „nu a văzut-o" a fost anexată la contestație și prezentată în instanță de către persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, și anume înregistrarea video extrasă de pe camera de bord a automobilului de marca „Ford Tranzit".

Astfel, susține în continuare faptul că agentul constatator nu a ținut cont de circumstanțele cazului, astfel nu a depus efort pentru a analiza situația din toate punctele de vedere, ulterior pentru a încadra juridic presupusa fapta contravențională și pentru a putea identifica corect persoana vinovată de producerea accidentului și în privința căreia urmează a fi întocmit procesul verbal cu privire la contravenție.

Agentul Constatator, nu a inclus nici o probă bine argumentată sau anexă la procesul verbal de constatare, cum ar fi poze, secvențe video sau alte dovezi pe marginea acestui caz, decât mărturiile celor implicați, sau celor care presupun că au văzut momentul impactului - numiți martori, care sigur că au fost părtinitori.

Agentul constatator nu a examinat multiaspectual fapta, iar unele probe administrate au fost intenționat indicate greșit de către acesta, și anume chiar și în schița incidentului rutier prezentă la dosar și întocmită de către agentul constatator, este indicat precum că pe marginea carosabilului este instalat indicatorul rutier 3.27 (30 km/h) din RCR, însă, acest indicator intenționat este desenat pe schiță pentru a duce în eroare persoana presupusă vinovată în viziunea agentului, or, ulterior de a duce în eroare instanța de judecată, sub pretextul că conducătorul autovehiculului trebuia să circule pe acea porțiune de drum cu viteza de 30 km/h. Ca ulterior să indice în procesul-verbal cu privire la contravenție privind fapta contravențională care se regăsește la pct. 6, motivul precum că: „ conducătorul mijlocului de transport nu a adaptat viteza de circulație condițiilor rutiere și în consecință a tamponat din spate mijlocul de transport „*****" cu numere de înmatriculare RWR 645 condus de către cetățeanul Garabadjiu Ivan care ulterior a tamponat gardul cetățeanului Leorda Simion".

Astfel, în susținerea celor menționate la pct. 6 din procesul-verbal, agentul constatator a spus în ședință că conducătorul Ghenciu Victor nu se deplasa cu viteza de 30 km/h.

Însă, menționează și demonstrează atât prin secvența video anexată la dosar, cât și prin poza clară anexată la prezenta cerere de recurs, faptul că acolo nu este un astfel de indicator, este prezent indicatorul 3.33 din RCR care clar spune că în dreptul acestuia se sfârșesc toate restricțiile, respectiv conducătorii auto după trecerea indicatorului 3.33 pot să se deplaseze inclusiv cu 50 km/h și indică căci locul impactului se află după acest indicator, la aproximativ 100 m distanță.

La fel, prima instanță nu a analizat obiectiv faptul că agentul constatator, a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție pur intuitiv, nefiind bazate pe un raport de expertiză traseologică sau determinarea altor circumstanțe care ar putea oferi un probatoriu solid, cum ar fi identificarea camerelor de supraveghere care ar putea fi prezente în imediata apropiere sau a camerelor instalate la bordul automobilelor (dacă acestea dispun de camere de supraveghere). Mai mult ca atât, acesta nu a examinat cu diligență și obiectivitate situația expusă în declarații, și explicațiile date de către participanții la trafic și nu a identificat martori adiționali prezenți în momentul producerii accidentului.

La fel reține că instanța nu a observat din materialele cauzei faptul că agentul constatator, a fost părtinitor, expunând poziția asupra accidentului, înaintea investigării acestuia și a colectării informației necesare, mai mult ca atât, acesta impută încălcarea RCR.

Atât agentul constatator, cât și prima instanța au spus în unison precum că: „potrivit punctului 45 din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 357/13.05.2009, prevede că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. In cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil - trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul. Punctul 49 din același Regulament prevede că, în funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu (distanță) față de vehiculul precedent care, în caz de frânare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitând coliziunea.

Indică că, nici agentul constatator nu a putut explica în cadrul ședinței și nici prima instanță nu a menționat în hotărârea atacată ce trebuie să facă conducătorul auto potrivit Regulamentului Circulației Rutiere (RCR) când se apropie de indicatorul 2.1 „Cedează trecerea”, or acest indicator obligă conducătorul auto să

reducă viteza și, la necesitate, să oprească pentru a ceda trecerea vehiculelor care circulă pe drumul prioritar, indiferent la ce distanță se află acestea sau cu ce viteză se deplasează. Dacă este necesar, oprirea se face în fața marcajului transversal sau a liniei de oprire, fără a forța vehiculele cu prioritate să-și schimbe direcția sau viteza.

Astfel, apărarea, analizând cele susținute de prima instanță la acest caz, ajunge la concluzia că: „participanții la trafic care vin de pe drum fără prioritate, având în față indicatorul - cedează trecerea, pot merge înainte fără a ceda trecerea, pentru că cei care vin pe drumul cu prioritate și văd o mașină care iese în față brusc, trebuie să reducă viteza pentru a evita un obstacol care poate fi observat de conducător și fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil - trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul” - or, o astfel de abordare din partea instanței este absolut inacceptabilă. Sau dacă tot s-a făcut referire la RCR, atunci urma să se indice care obligațiuni ale conducătorului mijlocului de transport prevalează, acea de a ceda trecerea sau acea de a evita coliziunea.

Pe lângă toate încălcările depistate, la fel prima instanță nu are o explicație de ce agentul constatator, la emiterea procesului verbal cu privire la contravenție a ținut cont doar de probele prezentate de către cei din jur, care au fost pur declarative, fără a intra în esența cazului și a identifica alte probe noi relevante cazului, care pot fi foarte importante cazului, poate decisive.

În urma tuturor motivelor invocate mai sus, se poate spune cu certitudine că prevederile art. 375 din Codul Contravențional, la fel nu au fost aplicate corespunzător, și anume:

(1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Mai mult decât atât, la sosirea echipajului de poliție, cetățeanul Ghenciu Victor, a declarat că în automobilul pe care îl conduce se află o cameră de bord care era conectată și în regim de lucru și care cel mai probabil a înregistrat momentul impactului și că ar fi bine de ridicat înregistrările printr-un proces-verbal de ridicare, apoi cercetate amănunțit și corespunzător, ca ulterior să le ofere o apreciere justă în raport cu cazul dat pentru a emite o decizie de sancționare corectă.

Însă, agentul constatator, din motive necunoscute, a refuzat de a ridica și analiza proba video de pe registratorul aflat în automobilul „Ford Transit”,

invocând că șoferul Fordului este cel vinovat de comiterea accidentului, și că ar fi bine să semneze procesul verbal pentru a reuși să-l achite în 72 de ore pentru a beneficia de scutirea de 50 % din suma amenzii.

Menționează căci conform declarațiilor cetățeanului Ghenciu Victor, și anume: Pe data de 18.10.2025, aproximativ la amiază, a fost în orașul ***** pentru a transporta câteva persoane la gară, acele persoane îmi sunt rude. Astfel, deplasându-se înapoi spre domiciliu care este în Satul-Nou, aflându-se pe traseul G-122, mai exact în satul Selemet, venind din direcția satului Mihailovca, conducând regulamentar prin localitate pe un drum cu prioritate, la un moment dat, din direcția unui drum adiacent drumului principal, mai exact din partea dreaptă a apărut un autoturism în fața mea virând pe drumul cu prioritate, fără a ceda trecerea mie, eu văzându-l, a frânat brusc pentru a-l evita, astfel mașina a încetinit, însă în cele din urmă, l-a tamponat. Menționează că la intersecție unde s-a întâmplat accidentul, în fața drumului cu prioritate pe care se deplasam eu, este instalat indicatorul 2.1 care semnifică următoarele: conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care se apropie de intersecție pe drumul ce urmează a fi intersectat, și la observarea unui automobil care circulă pe drumul cu prioritate, conducătorul trebuie să oprească înaintea intersecției pentru ai acorda prioritate. Iar în acest caz, conducătorul autovehiculului Opel nu a acordat prioritate, ignorând în totalitate indicatorul 2. I și ieșind brusc de pe drum adiacent, astfel provocând situația de accident.

În baza celor administrate la dosar sau lipsă anumitor probe esențiale, cu desăvârșire cum agentul constatator a ignorat prevederile art. 440 alin. (1) CC și art. 425 alin. (1) CC, iar prima instanță nici nu s-a expus asupra acestor aspecte. Astfel, la solicitarea părții apărării, au fost examinate în ședință secvențele video de pe registrator pe care agentul constatator a refuzat a le cerceta la faza acumulărilor probelor, însă instanța nu s-a expus în nici un fel asupra acestei probe, dat fiind faptul că avem prezentă o hotărâre cu multe lacune, astfel pentru o decizie corectă din partea Judecătorilor Curții de Apel asupra cazului dat, solicităm respectuos colegiului de a cerceta și analiza secvențele video înscrise de pe un registrator de bord pe un suport de informații DVD-R MAXELL, prezent la dosar.

Astfel, din motiv că agentul constatator nu a prezentat probe în confirmarea vinovăției contravenientului, nu a respectat cerințele legale cu privire la întocmire, respectiv analizarea cazului sub toate aspectele și datele conținute și obligatorii ale unui proces verbal cu privire la contravenție, iar potrivit constatărilor CEDO în cauza Anghel contra României — prezumția de legalitate și adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenție este lipsită de rezonabilitate și plasează contravenientul într-o situație defavorabilă în comparație cu agentul statului, instanța de judecată urmează să admită prezenta contestație ca întemeiată, constatând lipsa în acțiunile contestatorului a faptului contravenției prevăzute de

art. 242 alin. (2) Cod Contravențional și nulitatea absolută a procesului verbal și deciziei de sancționare.

Conform art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

La fel reiterează faptul că la caz, instanța nu a dat apreciere faptului că agentul constatator a ignorant cu desăvârșire prevederile art. 442 alin. (1) care prevede că: Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Aici este de evidențiat faptul că probe au fost, însă ele nu toate au fost acumulate, motiv care trezește mari semne de întrebare, anume dacă cazul a fost apreciat în mod echitabil. Astfel menționăm că agentul constatator a dat apreciere doar declarațiilor celor din jur, care sunt superficiale, fără a intra de fapt în esența situației care a avut loc, iar înscrisurile sunt lipsite de probe.

Însă într-un final, a constatat în cadrul ședințelor de judecată, că de fapt agentul constatator nu a întreprins toate acțiunile necesare în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor care au stat la baza acelui incident, sau nu a dorit să le întreprindă, mai exact a invocat faptul că pe lângă declarațiile celor prezenți, urma să ridice și să analizeze și secvențele video.

De remarcat faptul că, agentul constatator a recunoscut că i-a fost adus la cunoștință că în mijlocul de transport era cameră de supraveghere, însă nu le-a ridicat. La fel a fost pusă întrebarea, cum a fost posibil ca un detaliu atît de important să nu fie luat în considerație de agentul constatator, însă fără un răspuns argumentat.

La fel, nu s-a elucidat de către prima instanță aspectul asupra faptului de ce cu așa o grabă a avut loc arhivarea acestui caz, or la data de 18.10.2025, fiind o zi nelucrătoare, a avut loc accidentul, și la data de 20.10.2025 fiind prima zi de lucru de după accident, a fost emisă Decizia de sancționare, fără a fi adusă la cunoștința persoanei în privința căreia a fost întocmită, ca pînă seara, deja cazul să fie transmis în arhivă, atâta timp cât agentul avea la dispoziție 30 de zile.

Dar cel mai grav este că instanța, la acest aspect important nu a dat nici o apreciere, mai simplu este să invoce faptul că contestația este neîntemeiată, decât să intre în esența cauzei. Astfel la examinarea cauzei, instanța nu a ținut cont de prevederile articolului 458 din Codul Contravențional care menționează că:

(1)Examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, sau alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, analizând hotărârea, constată că au fost ignorate aceste prevederi.

În atare circumstanțe, instanța de judecată la primirea hotărârii urma să țină cont de prevederile alin. (4) al art. 462 Cod Contravențional, potrivit căruia hotărârea judecătorească în partea descriptivă trebuie să cuprindă: a) circumstanțele constatate în judecarea cauzei; b) probele pe care se întemeiază concluzia și motivele de respingere a probelor; c) norma contravențională pe care se întemeiază soluționarea cauzei.

La primirea hotărârii, instanța nu a făcut trimitere la faptul că agentul constatator nu a întreprins suficiente măsuri în scopul stabilirii circumstanțelor cauzei și cel mai important, nu a dat nici o apreciere ce ține de înregistrarea video analizată.

Atrage atenția completului, că anume înregistrarea video este proba pertinentă și corectă care prevalează mai presus decît toate cele prezente și care arată exact momentul coliziunii și mașina, care neasigurându-se, a ieșit spontan pe drumul cu prioritate fără a ceda trecerea, provocând situația de accident.

În drept, își întemeiază cererea pe următoarele dispoziții:

Conform art. 466 lit. i) CC, Hotărîrile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri și anume:

1) faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

Astfel, reiterează faptul că atât agentul constatator, cât și instanța de fond au dat o încadrare juridică greșită asupra pretinselor acțiuni ale lui Ghenciu Victor.

Concluzionând cele expuse, reiterează faptul că instanța de fond nu a dat o apreciere corectă situației, la fel nu și-a argumentat cu lux de amănunte hotărârea, nu a ținut cont de împrejurările faptei și în ce circumstanțe au avut loc, de toate probele prezente la dosar și nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cazului dat.

4.Termenul de declarare a recursului.

Conform art.468 alin.(1) din Codul contravenţional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din actele cauzei se constată că hotărârea Judecătoriei ***** a fost pronunțată la data de 15 ianuarie 2026 în lipsa părților, iar recursul a fost depus de

către avocat Grigore Mocanu în interesele lui Ghenciu Victor la data de 29 ianuarie 2026.

Prin urmare se constată că recursul este depus în termen.

La data de 13 februarie 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d. 80)

5.Argumentele părților.

Judecarea recursului a avut loc fără participarea părţilor, cu respectarea rigorilor art.471 din Codul contravențional, cu înștiințarea părţilor şi explicarea dreptului de a depune referinţă.

În temeiul art.471 alin.(2) din Codul contravențional, la data de 17 februarie 2026 în adresa părţilor, a fost expediată copia cererii de recurs și solicitată prezentarea referinţei. (f.d. 83)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6.Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este fondat şi urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile alin. (3) art. 470 din Codul contravențional, instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, avînd dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientului.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului.

Examinând recursul declarat de avocatul Grigore Mocanu în interesele lui Ghenciu Victor, completul de judecată consideră că există temeiuri care permit admiterea recursului în cauză, acestea constând în următoarele.

La 18 octombrie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție *****, Sandu Andrei, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie saria MAI06 580812, prin care cet. Ghenciu Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Din procesul verbal cu privire la contravenție, rezultă că la 18.10.2025, ora 13:05, în satul Selemet, r-nul *****, str. 31 august, G-122 km 18, cet. Ghenciu Victor conducând mijlocul de transport de model „Ford Tranzit”, cu număr de înmatriculare „*****”, nu a adaptat viteza de circulație condițiilor rutiere și în consecință a tamponat din spate mijlocul de transport de model „*****”, cu număr

de înmatriculare „RWR 645” condus de către Garabajiu Ivan, care ulterior a tamponat gardul cet. Leorda Simion, a.n. 1951.

Agentul constatator a stabilit că fiind ignorate pct. 45 și pct. 49 din Regulamentul circulației rutiere a calificat acțiunile lui Ghenciu Victor în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional - încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri.

Prin decizia agentului constatator din 18 octombrie 2025, partea rezolutivă a procesului-verbal, cet. Ghenciu Victor i s-a aplicat sancțiunea amenzii contravenționale în mărime de 24 unităţi convenţionale și 6 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI 06 580812 și decizia din 18 octombrie 2025, prin care a fost sancționat în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, la 30 octombrie 2025, Ghenciu Victor, a înregistrat contestație la Inspectoratul de poliție ***** (f.d.5-9).

Prin hotărârea Judecătoriei ***** din 15 ianuarie 2026, s-a respins contestația depusă de Ghenciu Victor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 580812 din 18 octombrie 2025 și a deciziei emisă de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție *****, Sandu Andrei, prin care Ghenciu Victor a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional şi sancţionat cu amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale și 6 puncte de penalizare – ca neîntemeiată.(f.d. 56-63)

Completul consideră că această hotărâre nu corespunde cerințelor legii.

În conformitate cu art. 2 din Codul contravențional al Republicii Moldova, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

Potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 10 din Codul contravențional al Republicii Moldova, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform alin. (1) art. 442 din Codul contravențional al Republicii Moldova, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul

constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În conformitate cu alin. (1) și (2) art. 425 din Codul contravențional al Republicii Moldova,

(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Astfel, printre probele în cauza contravențională se include și procesul-verbal cu privire la contravenție.

Cerințele imperative care trebuie să fie indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție sunt prevăzute de art. 443 din Codul contravențional al Republicii Moldova.

Evaluând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție din 18 octombrie 2025, întocmit de agentul constatator în privința lui Ghenciu Victor, din perspectiva conformității acestuia cu normele imperative ale legislației contravenționale, colegiul constată că, la întocmirea procesului-verbal menționat, agentul constatator a încălcat cerințele imperative ale legislației contravenționale, și anume prevederile lit. d) și e) alin. (1) art. 443 din Codul contravențional.

În conformitate cu cerințele art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional al Republicii Moldova, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

Cu încălcarea prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional al Republicii Moldova, în procesul-verbal cu privire la contravenție nu sunt indicate circumstanțele cauzei, care au importanță pentru stabilirea faptelor și a

consecințelor lor juridice, precum și evaluarea eventualului prejudiciu cauzat prin contravenție.

Completul reține că contravenientului i se impută săvârşirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, normă care sancționează încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri.

Totodată, acest componențial de contravenție are caracter material, ceea ce înseamnă că se consideră consumat nu doar prin săvârșirea acțiunii de către făptuitor, ci și prin producerea, ca urmare a acestei fapte, a unor consecințe prejudiciabile prevăzute expres de dispoziția articolului menționat.

Cu toate acestea, în procesul-verbal cu privire la contravenție nu sunt indicate datele referitoare la circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, precum și evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

Cu toate acestea, agentul constatator, descriind fapta contravențională, nu a indicat datele privind deteriorările mijloacelor de transport și caracterul considerabil al acestora.

Totodată, asemenea consecințe constituie elemente esențiale pentru calificarea acțiunilor făptuitorului în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Prin urmare, deficiențele menționate ale procesului-verbal cu privire la contravenție nu reprezintă simple omisiuni formale, ci vizează elemente esențiale, indispensabile pentru încadrarea juridică a faptei imputate.

Lipsa informațiilor privind deteriorările considerabile cauzate mijloacelor de transport indică faptul că în procesul-verbal nu au fost reflectate semnele obiective ale componenței contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional al Republicii Moldova.

Completul de judecată reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție, contravenientului i se impută încălcarea pct. 45 și 49 din Regulamentul circulației rutiere- conducerea automobilului cu limită vitezi stabilită și respectarea distanției la fel în funcție de viteză.

Or, în speță, procesul-verbal nu conține circumstanţele cauzei privind limita de viteză stabilită pe sectorul de drum G-122 km 18, precum și viteza cu care a fost condus efectiv autovehiculul de model „Ford Tranzit”.

Aceste date sunt esențiale pentru stabilirea existenței încălcării normelor de circulație rutieră.

De asemenea, completul de judecată constată că nu au fost respectate nici prevederile art. 443 alin. (1) lit. e) din Codul contravențional, care prevăd

obligativitatea indicării elementelor calificative ale contravenției, inclusiv a semnelor constitutive ale faptei imputate.

Or, aceste elemente au o importanță esențială pentru stabilirea corectă a încadrării juridice a faptei și pentru individualizarea răspunderii contravenționale în speță. Cu toate acestea, ele nu au fost indicate nici în rubrica nr. 6 a procesului-verbal, nici în rubrica «prin ce a comis o contravenție».

În consecință, omisiunea acestor date esențiale afectează plenitudinea și claritatea procesului-verbal, fiind de natură să genereze incertitudine cu privire la elementele constitutive ale contravenției imputate.

Completul constată că agentul constatator este obligat să stabilească în mod exact și să aducă la cunoștința persoanei o învinuire completă și clară, întrucât aceasta constituie o garanție a dreptului contravenientului la apărare, iar instanța de judecată este obligată să emită o hotărâre motivată, clară pentru toate părțile procesului, cu răspuns la toate întrebările invocate.

Totodată, completul reține că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în hotărârea sa în cauza Seliverstov împotriva Rusiei din 25.09.2008, §16, a subliniat că „… lit. a) §3 art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) conferă acuzatului dreptul de a fi informat nu numai cu privire la temeiul acuzației aduse împotriva sa, adică faptele pe care se presupune că le-a comis și pe care se bazează acuzația, ci și cu privire la calificarea juridică a acestor fapte. O astfel de informare trebuie să fie detaliată”.

Curtea a mai menționat în aceeași hotărâre că „… sfera de aplicare a dispozițiilor lit. a) §3 art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului trebuie apreciată în lumina dreptului mai general al acuzatului la un proces echitabil, garantat de §1 art.6 din Convenție” (§17 din hotărâre).

În același timp, Curtea a reamintit că dispozițiile lit. a) și b) §3 art.6 din Convenție sunt interdependente, iar dreptul acuzatului de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației este analizat prin prisma dreptului de a-și pregăti apărarea (§17 din hotărârea menționată).

Astfel, se constată că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Ghenciu Victor, agentul constatator nu a respectat cerințele legale menționate mai sus.

În aceste circumstanțe, completul constată că fapta contravențională imputată nu este suficient de concretizată și, prin urmare, dreptul lui Ghenciu Victor de a fi informat în detaliu asupra naturii și temeiurilor acuzației privind săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional al RM, precum și dreptul său la apărare împotriva unei acuzații concrete, garantate de §1 și lit. a) și b) §3 art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, au fost încălcate, iar aceste încălcări au o influență semnificativă asupra fondului cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1)–(2) din Codul contravențional,

(1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

(2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

În conformitate cu dispozițiile art. 425 alin. (6) lit.c) din Codul contravențional al Republicii Moldova, Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

Completul consideră că, întrucât conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție MAI06 580812 din 18 octombrie 2025, întocmit în privința lui Ghenciu Victor în temeiul art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, nu corespunde conținutului pe care acesta trebuia să îl cuprindă potrivit art. 443 din Codul contravențional, iar încălcările constatate au o influență esențială asupra fondului cauzei, acest proces-verbal este lovit de nulitate (nul absolut), iar procesul contravențional urmează a fi încetat.

În consecință, persoanei vizate nu i se poate aplica nicio sancțiune pentru contravenția prevăzută de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

Ținând cont de cele expuse în ansamblu și ghidându-se de prevederile art. 445 alin. (1)–(2) din Codul contravențional, Completul de judecată declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06 580812 din 18 octombrie 2025, întocmit de agentul constatator în privința lui Ghenciu Victor în temeiul art. 242 alin. (2) din Codul contravențional, fapt care constituie temei de anulare a deciziei agentului constatator din 18 octombrie 2025 privind recunoașterea vinovăției lui Ghenciu Victor în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional și aplicarea, în acest sens, a sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 24 unități convenționale (1200 lei), cu aplicarea a 6 puncte de penalizare, dispusă în urma examinării respectivului proces-verbal, precum și încetarea procesului contravențional în legătură cu nulitatea procesului-verbal.

Totodată, Completul de judecată consideră necesar să menționeze că, declarând nul procesul-verbal cu privire la contravenție din motivul neconsemnării în acesta a datelor prevăzute de art. 443 din Codul contravențional al Republicii Moldova, nu este în drept să se pronunțe asupra existenței faptei contravenționale imputate lui Ghenciu Victor, asupra vinovăției persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional etc., întrucât, în caz contrar, ar fi încălcate principiile prezumției de nevinovăție, legalității și echității, consacrate de art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 5 și art. 7 din Codul contravențional, precum și dreptul lui Ghenciu Victor la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În lumina celor expuse, Completul de judecată consideră că recursul declarat de avocatul Grigore Mocanu în interesele lui Ghenciu Victor urmează a fi admis, iar hotărârea Judecătoriei ***** din 15 ianuarie 2026 urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri în cauză.

În conformitate cu prevederile art.468, 470-472, art.473 alin.(1) pct.2) lit. b) și art.474 Cod contravențional, Completul de judecată

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către avocat Grigore Mocanu în interesele lui Ghenciu Victor.

Se casează integral hotărârea judecătoriei ***** din 15 ianuarie 2026, în cauza la contestația declarată de către Ghenciu Victor, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 580812 din 18 octombrie 2025 și a deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție *****, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional şi sancționat cu amendă în mărime de 24 unităţi convenționale și 6 puncte de penalizare, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care dispune:

Se declară nulitatea absolută a procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 580812 din 18 octombrie 2025 în privința lui Ghenciu Victor în temeiul art. 242 alin. (2) Cod contravențional, cu anularea deciziei agentului constatator și încetarea procesului contravențional în legătură cu nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
judecătorul judecător judecător

Mironov Andrei Hudoba Valeri Colev Grigori